

ಅದು ಅವನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಪರಿವರ್ತನೆ ತಂದಿತು. ಉರಿಗೆ ಬಂದು ಇಡೀ ಉರನ್ನೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ. ಇಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಘರ್ಷ ಯೂರೋಪನಲ್ಲಿ. ಆಮೆಲೆ ಆಧುನಿಕರಣ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮೀಕರಣ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕರಣ 50–60 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅದು ತುಂಬಾನೆ ಚಕ್ಕ ಅವಧಿ. ಅದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶತಮಾನ ನಡೆಯಿತು. ಆಧುರಿಂದ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಈ ಆಧುನಿಕರಣ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮ್ಯೇಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬಂದು ಧೀಮೌಲಿಕ ಯೂರೋಪನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರು ಕಾದಂಬರಿ-ಕಥಗಳನ್ನು ಒದಿ ವಿಶೇಷವೇ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಗುರುಗಳು, ಎ.ಕೆ. ರಾಮಾನುಜನ್, ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುಗ್ರ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ನನ್ನ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲ. ಶಿಕಾಗೊದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮಾನುಜನ್ ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು.

◆ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳ, ತಮಿಳು, ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಉದ್ಯು ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧ್ಯಯನಗಳಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮೆ ಭಾವೆಗಳಿವೆ. ಅಮ್ಮೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿವೆ. ಇಂಡಿಯಾದ ಹೊರಿಗಿನ ಜನರಿಗೆ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಖ್ಯಾತಿ-ಪ್ರಚಾರ ಸಿಕ್ಕತ ಪ್ರತಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಉದ್ಯು, ಹಿಂದಿ, ಬಂಗಾಳ, ತಮಿಳು ಭಾವೆಗಳನ್ನು ಪಾಠ್ಯಕ್ಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು ಸುಲಭ. ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ. ಫಿಲಾಸಫಿಕಲ್ ಸ್ವರೂಪಿಗೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತ. ಮೂನಿನಿಂದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಹಿಂದಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಇದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಬೆಂಬಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮೂನಿನಿಂದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾನ್ನೀಲೋ ಜನರಲ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿನವರು ಹಿಂದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿದರೆ ದುಡ್ಡ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಉಂಟ ಸಿಗುತ್ತದೆ(ನನ್ನ). ನಂತರ ತಮಿಳು. ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ವರೂಪಿಗೆ ಅಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪಾಳಿ, ಪ್ರಾಕೃತ. ಈ ಮಾರೂ ಪ್ರಾಚೀನ, ಉತ್ತರೀಯ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೋ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಭಾವೆಗಳು. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾವೆಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲ. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದವರು ಹೆಚ್ಚಿ ಕೈಸ್ತುಮತ ಪ್ರಕಾರಕರು. ಅವರಿಂದ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಮಲಯಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬಂದವು. ಆದರೆ, ಅದು ಅಡಡೆಮಿಕ್ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. 20ನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರವಿದೆ. 1960ರ ಸುಮಾರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾತಕಾಳೀಯವಾಗಿ ಜೀಕೊಸ್ತೆಲ್ಲ ವಾಕಿಯಾದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾನ್ನೀಲೋನಿಂದ ಯಾವುದೂ ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಬ್ಬ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಗ್ನಾನ್ ಭಾರತೀಯ ಎಂಬೆಂದು ಹೆಚ್ಚು ತಮಿಳಿರ್ದರು. ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು, ‘ನಾನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತ್ತಿದ್ದೀರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅದ್ದುತ್ತಮಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲ ಹಳೆಯುದು. ನಾನೊಂದು ಜೀವಂತ ಆಧುನಿಕ ಭಾವ ಕಲಿಬೇಕು’. ತಮಿಳರು ಹೇಳಿದರು, ‘ನೀವು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಣಿ. ತಮಿಳು ಕಲಿಯಬಹುದು’. ಗುರುಗಳು ತುಂಬಾ ಹುರುಹಿನಿಂದ ಕಲಿತರು. ಆಮೇಲೆ ತಮಿಳರು ಹೇಳಿದರು, ‘ನಿವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಯಬೇಕಾದರೆ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನಾವು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ’. ಆದರೆ, ಅದು ಕೆಟ್ಟಿಕಾಲ. ಕಮ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ದೇಶದ ನಿಯಮಗಳು ಇತ್ತಾದಿ. ಅವರು ಎಂಬೆಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದರು, ‘ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನನ್ನ ದೇಶ ನನಗೆ ಬಿಡುವುದಲ್ಲ’. ಆಗ ತಮಿಳರು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೆಕ್ಕಾ ಸರಕಾರದ ಹೀತಿರ ದೂರ ಮಾಡಿದರು. ‘ಪಿನ್ದಿ? ನಿಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಗಳು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರಬಹುದು. ಈ ಹುಡುಗ ಯಾಕೆ ತಮಿಳನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮಿಳು